

Lopultakin tajusin sen!

Biblical Audio Commentary – I Finally Figured it Out!

Posted by Gary Ritter | November 21, 2025

https://rumble.com/v721ldi-biblical-audio-commentary-i-finally-figured-it-out.html?e9s=src_v1_ucp_a

Transkriptio:

Raamatussa on niin paljon varoituksia luopumisesta, että jos todella luemme Jumalan Sanaa harkintakykyisesti, huomaamme niiden olevan meille uskovina tänä päivänä hyvin merkityksellisiä; ja puhun jälleen pelastuneista uudestisyntyneistä uskovista.

Tämän päivän retkeämme varten tuohon vähän ymmärrettyyn, tunnustettuun tai hyväksyttyyn käsitykseen aloittakaamme sillä, mihin Jaakob 1:5-8 kehottaa uskovia:

*5 Mutta jos joltakin teistä puuttuu viisautta, anokoon sitä Jumalalta, joka antaa kaikille alttiisti ja soimaamatta, niin se hänelle annetaan. 6 **Mutta** anokoon uskossa, ollenkaan epäilemättä; sillä joka epäilee, on meren aallon kaltainen, jota tuuli ajaa ja heittelee. 7 Älköön **sellainen ihminen** luulko Herralta mitään saavansa, 8 kaksimielinen mies, epävakainen kaikilla teillään.*

Uskovainen, joka epäilee Herraa, tuo paljon vaikeuksia päällensä. Mistä tiedämme, että tämä varoitus koskee seurakuntaa, erityisesti pelastuneita ja uudestisyntyneitä? Koska Jaakob aloittaa kirjeensä näin. Huomaa jakeet

2-4:

*2 Veljeni, pitääkää pelkkänä ilona, kun joudutte moninaisiin kiusauksiin, 3 tietäen, että teidän **uskonne kestäväisyys koetuksissa** saa aikaan kärsivällisyyttä. 4 Ja kärsivällisyys tuottakoon täydellisen teon, että te olisitte täydelliset ja eheät ettekä missään puuttuvaliset.*

Jos Jaakob puhuu veljille, hän kommunikoi niiden kanssa, joita pitää tasavertaisina Kristuksessa. Hän on varsin avoin sen suhteen, että he todennäköisesti kohtaavat erilaisia uskonkoetuksia. Tällaisilla haasteilla on myönteinen vaikutus, sillä ne lisäävät uskoa. Mutta kuten seuraavat jakeet kuvaavat, kun veli ei säilytä luottamustaan ja uskoaan Herraan, vaan epäilee Hänen lupauksiaan, epävakaus johtaa puutteeseen hänen elämässään.

Se pahenee, kuten Jaakob 1:12–15 kertoo:

*12 Autuas se mies, joka kiusauksen **kestää**, sillä kun hänet on koeteltu, on hän saava elämän kruunun, jonka Herra on luvannut niille, jotka häntä rakastavat! 13 Älköön kukaan, kiusauksessa ollessaan, sanoko: "Jumala minua kiusaa"; sillä Jumala ei ole pahan kiusattavissa, eikä hän ketään kiusaa. 14 Vaan jokaista **kiusaa** hänen **oma himonsa**, joka häntä **vetää ja houkuttelee**; 15 kun sitten himo on tullut raskaaksi, synnyttää **se synnin**, mutta kun synti on täytetty, synnyttää se **kuoleman**.*

Koetukset ja koettelemukset ovat yleisiä niillä, jotka seuraavat Kristusta. Vapautettuaan Israelin Egyptin orjuudesta Herra pani heidät hyvin nopeasti koetukselle selvittääkseen, tottelisivatko he Hänen Sanaansa. Näemme tämän kohdassa 2.Moos. 15:25b-26, jossa Jumala käyttää Raamatussa tyypillistä *jos-niin*-kieltä koetellakseen kansaansa. Hän käskee Moosesta ihmeellisesti puhdistamaan Maaran katkeran veden ottamalla puupalan – joka edustaa Kristuksen ristiä – ja heittämällä sen sellaiseen, joka oli myrkytetty, symbolisesti täynnä syntiä sen puhdistamiseksi.

*25b Siellä [Maarassa erämaassa] hän antoi kansalle lain ja oikeuden, ja siellä hän **koetteli** sitä. 26 Hän sanoi: "**Jos** sinä kuulet Herraa, Jumalaasi, ja teet, mikä on oikein hänen silmissänsä, tarkkaat hänen käskyjänsä ja noudatat kaikkea hänen lakiansa, **niin** minä en pane sinun kärsittäväksesi yhtäkään niistä vaivoista, jotka olen pannut egyptiläisten kärsittäviksi, sillä minä olen Herra, sinun parantajasi".*

Seuraus on selvä: jos kansa tottelee Jumalaa ja tekee sitä, mikä on oikein, niin Hän siunaa heitä; tässä tapauksessa pitää heiltä poissa kaikki Egyptin taudit. Kuitenkin, jos he eivät tottele ja tekevät sensijaan sitä, mikä on väärin, eli sitä, mikä on heidän omissa silmissään oikein, nuo sairaudet vaivaavat heitä. Korjaamme mitä kylvämme. Se pätee muinaiseen Israeliin, se pätee sekulaariin maailmaan ja se pätee jokaiseen uudestisyntyneeseen uskovaan. Kukaan ei pääse pakoon tekojensa seurauksia koskien Herran Sanan tottelemista tai noudattamatta jättämistä.

Takaisin siihen, mistä Jaakob varoittaa: Kun epäily Jumalasta tulee kuvaan, jotkut uskovat saattavat turvautua siihen valheeseen, että Jumala kiusaa heitä pahalla tekemään syntiä. Jumala ei voi eikä halua tehdä niin; Hän koettelee, mutta Hän ei kiusaa. Joka tapauksessa tämä kaksimielinen uskova ei halua vastustaa ja siksi uskoo valheen. Vaikka hän oli veljien joukossa täysin pelastettuna ja uudestisyntyneenä, hänestä tulee jälleen maailman olio, kun hänen omat halunsa vetävät ja houkuttelevat häntä. Ehkä hän kuuntelee epäraamatullista pastoria eikä erota valheita. Lisäksi voi olla, ettei hän lue Jumalan Sanaa säännöllisesti tai ollenkaan. Jos hän seuraa jotakuta YouTubessa, on mahdollista, että hän omaksuu NAR:ia, korvausteologiaa, uuden ajattelun opetuksia, okkulttisia ideologioita tai ihan vain väärää oppia. Hän on esimerkiksi Tucker Carlson'in tai Candace Owens'in fani eikä voi torjua heidän Israel-vastaisia näkemyksiään, koska hänellä ei ole siihen mitään perusteita, kun ei lue Raamattua ja hänen pastorinsa (johon hän luottaa ja uskoo) johdattaa hänet valheeseen. Ilman rakentamista Kristuskalliolle, ja yksin sen lujalle perustukselle, tämän ihmisen halut synnyttävät synnin ja lopulta kuoleman. Miten tämä on mahdollista? Esimerkissämme hän on ylittänyt punaisen viivan, jonka Jumala on nimenomaisesti ilmoittanut jakeessa 1.Moos. 12:3, että Israelin kiroaminen johtaa hänen itsensä kiroamiseen. Ja siinä asemassa ei ole koskaan hyvä olla.

Mitä lopulta tajusin, kuten tämän kommentaarin otsikko toteaa, on se, että kaikki varoitukset, jotka olen tuonut tietoonne lukuisissa keskusteluissani tästä aiheesta, liittyvät näiden lopun aikojen luopumukseen. Luopumus ei tarkoita, että joku oli väärä uskova, eli ainoastaan *tunnustava* kristitty ilman todellista uskoa. Luopumus on todellista luopumista aiemmasta ja todella tunnustetusta uskosta.

GotQuestions.org käsittelee sitä näin:

*Luopumus, joka tulee kreikan sanasta apostasia, tarkoittaa "lähtöä omasta uskosta, periaatteista tai puolueesta tai niiden **täydellistä hylkäämistä**"; teologiassa "kristillisen uskon **täydellistä hylkäämistä**" (The Century Dictionary, osa I, s. 265). Se on kääntyminen pois Jumalasta, ydinopin hylkääminen ja ero Jumalan kansasta. Apostolit puhuivat luopumuksesta alkuseurakunnassa ja taistelu luopumusta vastaan on jatkunut läpi vuosien. Valitettavasti jotkut edelleen päättävät hyljätä kristillisen uskonsa täydellisesti.*

Se, että luopumus on todellinen ja uhka kristilliselle uskolle, tarkoittaa, että idea "kerran pelastettu, aina pelastettu" ei vain ole raamatullinen, eikä myöskään käsite "pelastus = tempaus". Nämä kauan ja hartaasti vaalitut uskomukset eivät yksinkertaisesti kestä raamatullista tarkastelua, johon sisältyy sekä Vanha että Uusi Testamentti. On liian paljon jos-niin-konstruktioita, liikaa kehotusta tehdä oikein tai rohkaisua tehdä niin. Teksti ei sisältäisi kaikkia näitä varoituksia uskomme harjoittamisesta pelolla ja vavistuksella (Fil. 2:12), ellei olisi olemassa mahdollisuus oikeasti luopua.

Saatat nyt kysyä: "Gary, miksi sinulla on tällainen pakkomielle tämän kirkon uskomuksen suhteen?"

Tiedäthän, kuinka laajalle levinnyttä se on ja useimmilla, jotka kuulevat sinun puhuvan tästä – niillä hyvin harvoilla, jotka kuulevat – on merkittäviä ongelmia sanojesi kanssa johtuen siitä, mitä heille on opetettu. Miksi kantasi on niin vastakkainen? Sitä paitsi, mitä väliä sillä on?"

Rehellisesti sanottuna minulla ei ole aavistustakaan, miksi tämä on niin keskeistä ajattelussani. Voin vain sanoa, että Jumala – ja uskon kyllä, että se on Jumala tässä tilanteessa – saa minut näkemään tämän ongelman melkein kaikkialla, missä käännyn Raamatun puoleen päivittäisessä lukemisessani.

En mitenkään vertaa itseäni Jesajaan tai Jeremiaan, mutta on pakko

myöntää, että muinaisessa Israelissa heidän sanomansa oli hyvin epäsuosittu ja vastoin yleistä mielipidettä. Ilmeisesti se, mitä sanon, heijastaa tätä tämän päivän seurakunnassa, joka omaksuu nämä ns. opit. Profeetat varoittivat kansaa, että he olivat menossa väärään suuntaan, mutta jos katuisivat, kaikki korjaantuisi. Tässä mielessä sanon, että kun vahvistamme uskoville, että heidän kurittomalla polullaan pelastuksensa jälkeen ei ole mitään vaikutusta heidän välittömään tulevaisuuteensa tai pitkän tähtäimen suhteeseensa Jumalaan, niin se on mielestäni suuri ongelma. Se on ehkä sellainen, jonka Jumala haluaa tuoda esiin, vaikkakin vain pienessä nurkassa kristillistä blogosfääriä, lähes täysin tuntemattoman henkilön, eli allekirjoittaneen, kautta. Miksi juuri minun? Vain Jumala tietää.

Korostaaksemme tätä laajalle levinnyttä varoitusta, joka toistuu kaikkialla Raamatussa, tarkastelkaamme kohtia 1.Kor. 10:6–14 ja 21–22, joissa Paavali käsittelee tätä ongelmaa Korinton seurakunnassa. Hän vertaa heidän vaellustaan Kristuksessa niiden israelilaisten vaellukseen, joilla oli Kristus hengellisenä kallionaan, mutta jotka kuitenkin suututtivat Jumalan siinä määrin, että kuolivat erämaassa, eivätkä koskaan päässeet Luvattuun Maahan (1.Kor. 10:1-5).

*6 Tämä tapahtui varoittavaksi **esimerkiksi** meille, **että me emme pahaa himoitsisi**, niinkuin he himoitsivat. 7 Älkää myöskään ruvetko **epäjumalanpalvelijoiksi** kuten muutamat heistä, niinkuin kirjoitettu on: "Kansa istui syömään ja juomaan, ja he nousivat iloa pitämään". 8 **Älkäämmekä harjoittako haureutta**, niinkuin muutamat heistä haureutta harjoittivat, ja heitä kaatui yhtenä päivänä kaksikymmentä kolme tuhatta. 9 **Älkäämme myöskään kiusatko Herra**, niinkuin muutamat heistä kiusasivat ja saivat käärmeiltä surmansa. 10 Älkääkä napisko, niinkuin muutamat heistä napisivat ja saivat surmansa tuhoojalta. 11 Tämä, mikä tapahtui heille, on **esikuvallista** ja on kirjoitettu **varoitukseksi** meille, joille **maailmanaikojen loppukausi** on tullut. 12 Sentähden, joka luulee seisovansa, **katsokoon, ettei lankea**. 13 Teitä ei ole kohdannut muu kuin inhimillinen kiusaus; ja Jumala on uskollinen, hän ei salli teitä kiusattavan yli voimienne, vaan salliessaan kiusauksen hän valmistaa myös **pääsyn** siitä, niin että voitte sen kestää.*

14 Sentähden, rakkaani, **paetkaa** epäjumalanpalvelusta.

21 Ette voi juoda Herran maljasta ja riivaajien maljasta, **ette voi olla osalliset Herran pöydästä ja riivaajien pöydästä.** 22 Vai tahdommeko **herättää Herran kiivauden?** Emme kaiketi me ole häntä väkevämmät?

Jos luet tämän kohdan minkäänlaisella erottavalla oivalluksella, on mahdotonta lähteä siitä ymmärtäen, etteivät varoitukset ole todellisia, koska on hyvin mahdollista tehdä juuri niin, kuin mistä Paavali varoittaa.

Emme saa . . . Emme voi . . . Varokaa. . . Paetkaa... Pääsy (ESV: Pakotie)... Herätämme Herran kiivauden.

Vakuuttavatko nämä lauseet sinulle, että on mahdotonta tai epätodennäköistä, että tällaiset aktiviteetit voisivat toteutua? Päinvastoin. Jumala antaa meille ehdottoman varman keinon vastustaa meissä asuvan Pyhän Hengen kautta, mutta lopputulos on meistä kiinni vapaan tahtomme kautta. Haluammeko ja aiommeko lopultakaan totella Jumalaa ja kaikkia Hänen käskyjään? Luotammeko Häneen niin, ettemme epäile? Ja tietysti me kaikki kyllä epäilemme Jumalaa joskus. Kysymykseksi muodostuu, onko se jatkuvaa ja lopulta tahallista epäilemistä. Se johtaa kaksimielisyyteen ja lopulta luopumukseen ja sitten kuolemaan.

Joten mitä järkeä näissä varoituksissa yleensä on ja miksi ADHD:n takia keskityn tähän vakavaan asiaan? (Tiedoksi - minulla ei oikeastaan ole ADHD. Uskon, että se on moderni psykiatrinen konstruktio, jonka tarkoituksena on orjuuttaa ihmiset huumeisiin saamalla heidät luulemaan, että poikkeava käyttäytyminen on normaalia.) Kuten olen sanonut monta kertaa tavalla tai toisella, että jos olemme niin huolissamme, että kyseenalaistamme sen, missä seisomme Jumalan kanssa, emme luultavasti ole siinä leirissä, joka on menossa kohti luopumusta. Jos seisomme kerran pelastettu, aina pelastettu -opin varassa antamassa meille varmuuden, emmekä sulje korviamme Herralta, kun Hän varoittaa, herättää tai oikaisee meitä, epäilen vilpittömästi, että meillä on ongelma. Vaellamme vanhurskaudessa ja säilytämme sen aseman jatkuvalla parannuksella, kun huomaamme elämässämme olevan syntiä.

Ero on kuitenkin siinä, että ne seurakuntalaiset, joita pidämme veljinä ja sisarina Kristuksessa, elävät kuitenkin tavalla, joka on vastoin sitä, mitä Jumala vaatii ja odottaa. Esimerkiksi, kuten edellä todettiin, mitä jos he omaksuvat korvausteologian ja vihaavat Israelia? Entä jos he harjoittavat

jonkin lajin sukupuolista moraalittomuutta? Annammeko näiden harhaisten uskomusten ja käytäntöjen unohtua, kun törmäämme niihin, koska haluamme säilyttää suvaitsevaisuuden ja yhteyden? Vai lähestymmekö tilannetta hurskaana ja oikeamielisenä ihmisenä, jolla on vartijan vastuu? Jääkö tuo veri niiden päälle, jotka tekevät näitä asioita, vaikka olemme varoittaneet heitä, mutta he kieltäytyivät muuttumasta, vai palaako veri meidän päällemme, koska emme varoittaneet heitä? Ajattele myös sitä siunausta, että kääntyvät takaisin vanhurskaaseen vaellukseen Jumalan kanssa, jos varoitamme heitä.

Tämä aihe ei ole helppo miettiä eikä keskustella, koska - yllätys yllätys - se on niin kiistanalainen ja muutoin vakaat jumalaiset pastorit hylkäävät idean. Pyytäisin sinua vain lukemaan Raamattua uusin silmin ja näkemään, missä määrin Jumala tuo esiin näitä varoituksia ja miksi. Saatat yllättyä.

Uskosta luopuminen on hyvin todellinen vaara erityisesti näinä viimeisinä päivinä. Kehottaisin kaikkia olemaan varuillaan sen suhteen. Sinun ei tarvitse pakkomielteisesti murehtia kuten minä, ellei Jumala ole kutsunut sinua siihen, mutta meidän kaikkien täytyy olla tietoisia, että petos on yleistä ja monet joutuvat sen uhriksi.

Jos pysymme Jumalan Sanassa ja sen kautta tunnistamme ja hylkäämme väärät opettajat ja opetukset, niin kestämmme loppuun – joka kaikesta päätellen ei nyt voi olla kaukana.

JAA TÄTÄ